

תת"ע 8846/02/18 - סמארה נידאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8846-02-18 מדינת ישראל נ' סמארה נידאל
תיק חיצוני: 10117052026

לפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר
מבקש באמצעות עו"ד נוורס סמארה נידאל
בטאח
נגד
משיבה באמצעות עו"ד רפאלה מדינת ישראל
שושן

החלטה

הונחה לפני בקשה לפסיקת הוצאות למבקש.

השתלשלות העניינים:

1. נגד המבקש הוגש, ביום 22.2.18, כתב אישום בגין קיפוח זכות שימוש אדם אחר בדרך, בכך שעקף מימין טור רכבים, בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
2. בדיון שנערך, ביום 13.6.18, כפר המבקש בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 13.12.18.
3. בדיון שנערך ביום 13.12.18, התייצב המבקש אך לא התייצב עד המשיבה. ב"כ המשיבה ציינה בדיון שבכוונתה להמליץ על חזרה מאישום וביקשה שהמבקש יצהיר שאין בכוונתו לדרוש הוצאות משפט. המבקש ציין שככל שלא תבטל המשיבה את הדוח, יבקש לזכותו מהאישום, והצהיר שאין בכוונתו לדרוש הוצאות. ב"כ המשיבה ביקשה שהות של 30 יום, והתיק נדחה לקבלת עדכון מהמשיבה. בהחלטתה ציינה כב' השופטת אסתר טפטה-גרדי, שמן הראוי היה לזכות את המבקש עקב אי התייצבות עד המשיבה, לאחר שהמבקש ממתין משעה 12:00 עד השעה 14:23.
4. ביום 13.1.19, לאחר שהמשיבה לא מסרה עמדתה בתיק, זוכה המבקש מהאישום המיוחס לו, ללא צו להוצאות. כב' השופטת טפטה-גרדי, ציינה, בהחלטתה, שלנאשם נגרם עיוות דין, לאחר שעד התביעה לא התייצב לדיון ההוכחות.
5. ביום 22.10.19 הוגשה הבקשה המונחת לפני, לקביעת צו להוצאות למבקש. בבקשה צוין שבדיון, מיום 13.12.18, הצהיר המבקש שאינו מתכוון לדרוש הוצאות בתנאי שהמשיבה תבטל את הדוח ותחזור בה מכתב האישום,

בתוך 30 יום. המשיבה לא עשתה כן, ובית המשפט החליט לזכותו. צוין שבמהלך ניהול התיק, עת נדרש להוכיח את חפותו, נגרמו לו עוול, עינוי דין, נזקים נפשיים וכלכליים (לרבות חרדות, הפסד ימי עבודה, נסיעות וטרחה). בנסיבות אלה מן הראוי לקבוע צו להוצאות ולשפוט בגין הנזקים.

הכרעה

6. המבקש זוכה בתיק זה, על ידי בית כב' השופטת טפטה-גרדי, לאחר שדיון הוכחות שהיה קבוע בוטל עקב אי התייצבות עד המשיבה, ולאחר שהמשיבה לא מסרה עמדתה בתיק, כפי שהתחייבה.

בעפ (י-ם) 30763/06 מדינת ישראל נ' יעקב בלביסי, ביטל בית המשפט זיכוי של נאשם מעבירות של נהיגה בקלות ראש ואי ציות להוראות שוטר, נוכח אי התייצבות עד התביעה היחיד לדיון, בציינו שבמקרה זה האינטרס הציבורי גובר, נוכח חומרת העבירות. בית המשפט שם הוסיף וציין שאם יווכח בית משפט קמא שבשל השתלשלות ההליכים נגרם למשיב הפסד, לא מן הנמנע להטיל הוצאות על התביעה.

7. בענייננו, ב"כ המשיבה ציינה, בעת הדיון, שבכוונתה לחזור בה מהאישום ולצורך כך דרשה שהמבקש יצהיר שאין בכוונתו לדרוש הוצאות. המבקש, כעולה מפרוטוקול הדיון, אכן מסר הצהרה מעין זו.

כעת טוען המבקש בבקשתו שהסכמתו לוותר על הוצאות ניתנה רק במידה שהמשיבה תחזור בה מהאישום. לשיטתו, מאחר שהמשיבה, בפועל, לא חזרה בה מהאישום, לא מן הנמנע לפסוק לזכותו הוצאות משפט.

8. לאחר שעיינתי בפרוטוקול הדיון, ושקלתי את טיעוני הצדדים, אני סבורה שאין מקום לפסוק במקרה זה הוצאות לנאשם.

הנאשם הצהיר בדיון שאין בכוונתו לדרוש הוצאות משפט, ככל שהדוח יבוטל.

הנאשם בפועל זוכה מהאישום על ידי כב' השופטת טפטה-גרדי, בהתבסס על העדר עמדת המשיבה בעניינו. אמנם זיכוי לא התבסס על חזרתה של המשיבה מהאישום, אך לך מצאתי שמטעם זה יש כדי לשנות מהצהרתו על ויתורו על הוצאות, ככל שיבוטל האישום נגדו.

נוסף על כך, בתיק זה נקבע מועד לדיון הוכחות ונדחה. דיון נוסף לאחר מכן לא נערך, שכן המבקש זוכה מהעבירה שיוחסה לו. בנסיבות אלה אני בדעה שלא נגרם למבקש עינוי דין והפסדים המצדיקים הטלת הוצאות על המשיבה.

נוכח האמור, הבקשה לפסיקת הוצאות למבקש נדחית.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' חשוון תש"פ, 03 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.